

Deel je leven

Preeksamenvatting n.a.v. Filippenzen 1: 27-2:11 'de gezindheid van Christus'

Startzondag 2016 | hervormdvreeswijk.nl | ddebree@solcon.nl

Filippenzen 1: 27-2: 11

27 Alleen, wandel het Evangelie van Christus waardig, opdat ik, of ik nu kom en u zie of dat ik afwezig ben, van uw zaken mag horen dat u vaststaat in één geest, en dat u samen eensgezind strijdt door het geloof in het Evangelie,

28 en dat u zich in geen enkel opzicht schrik laat aanjagen door de tegenstanders. Voor hen is dit een duidelijk teken van verderf, maar voor u van zaligheid, en dat van God uit.

29 Want aan u is het uit genade gegeven in de zaak van Christus niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden,

30 omdat u dezelfde strijd hebt als die u bij mij gezien hebt en nu van mij hoort.

21 Als er dan enige bemoediging is in Christus, als er enige troost is van de liefde, als er enige gemeenschap is van de Geest, als er enige innige gevoelens en ontfermingen zijn,

2 maak dan mijn blijdschap volkomen, doordat u eensgezind bent, dezelfde liefde hebt, één van ziel bent en één van gevoelen.

3 Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf.

4 Laat eenieder niet alleen oog hebben voor wat van hemzelf is, maar laat eenieder ook oog hebben voor wat van anderen is.

5 Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was,

6 Die, hoewel Hij in de gestalte van God was, het niet als roof beschouwd heeft aan God gelijk te zijn,

7 maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden.

8 En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood.

9 Daarom heeft God Hem ook bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam geschonken boven alle naam,

10 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn,

11 en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

n.a.v. mijn aantekeningen heb ik de preek 'samengevat'. Deze tekst is dus niet exact dezelfde tekst als in de dienst is uitgesproken.

Het thema wat ons voor deze startzondag is aangereikt door de landelijke kerk 'deel je leven' is een thema naar mijn hart. Prachtig thema aan het begin van een seizoen. Een thema waar ik ook vaker bij stil heb gestaan in preken.

De startdagcommissie heeft echter een ander thema gekozen, namelijk 'de tijd vliegt' en vroeg om dat (ook) te verwerken in deze preek.

De combinatie van deze twee thema's brachten mij tot wat mijmeringen over mijn komst zes jaar geleden naar Nieuwegein. Wat vliegt de tijd!

In één van mijn eerste preken in Hervormd Vreeswijk (november 2010) preekte ik over Filippenzen 2. Over de gezindheid van Christus als 'model' voor de gemeente om onszelf 'op te offeren' voor de mensen in onze stad. Het werd een stevige missionaire toepassing. (zie voor de link naar de preek onder aan dit blad (2010-11-21 Gesperksblad Fil2,..))

Vandaag gaat het weer over Filippenzen 2. We overdenken dezelfde tekst, maar passen deze nu dichter bij de tekst toe op onze roeping naar elkaar als gemeente. De gezindheid van Christus als 'model' voor onze omgang met elkaar.

In zes jaar tijd is er veel gebeurd. **Ik had nooit kunnen bedenken dat mede door de missionaire initiatieven waar ik nauw bij betrokken ben (waar de preek toen over ging) we als gemeente in een situatie zouden belanden zoals vandaag.** We denken in de gemeente nogal verschillend over wat 3D (dagelijks dichtbij dienen) ons heeft gebracht. We denken verschillend over Cross Culture Nieuwegein en de berichten die we daarover horen. Sommige gemeenteleden hebben het gevoel dat ze tegenover elkaar zijn komen te staan, of tegenover de kerkenraad. Er zijn mensen die zich gekwetst voelen. Er zijn gemeenteleden die regelmatig elders kerken en erover denken om definitief te vertrekken. Een hele verdrietige ontwikkeling in onze gemeente.

Vandaag spiegelen we ons (dus) aan deze tekst.

Paulus is dankbaar voor de jonge gemeente in Filippi. Er gebeurt veel goeds. Het evangelie brengt veel vrucht. De gemeente volhardt, ondanks de tegenstand die van buitenaf komt. Deze tegenstand is echter wel heftig en brengt Paulus tot de oproep om toch vooral 'samen te strijden' (1:27). Samen strijden is nodig om het vol te houden, om dwars door het lijden (persoonlijk en als kerk) vast te houden aan het evangelie. Ook toen was het blijkbaar een verzoeking om af te haken, het geloof te verliezen. Paulus roept op om te strijden door het geloof in het evangelie, dat is: samen volhouden om zelf te geloven én samen te getuigen van Jezus Christus. Ja, dat dus ook. Samen strijden is zorgen voor de eenheid (aandacht binnen de kerk) en tegelijkertijd het evangelie delen in woord en daad (kerk naar buiten). In 1: 12,13 zegt Paulus dat zijn gevangenschap nut heeft, omdat door dit lijden heen het evangelie nog meer verkondigd wordt. Ook al zijn de motieven niet altijd zuiver; als het evangelie maar verkondigd wordt. Als de gemeente maar blijft strijden door het geloof in het evangelie.

Eenheid is dus nodig om deze gezamenlijke strijd vol te houden. Eenheid staat zo (ook) ten dienste van de missionaire roeping van de gemeente! Daar waar de eenheid onder druk komt te staan, staat de strijd door het geloof in het evangelie ook onder druk. Innerlijke verdeeldheid gaat ten koste van het getuigenis.

En dat is precies wat er mis gaat in veel kerken, vandaag, maar ook vroeger, ook in Filippi. De strijd is niet meer gezamenlijk. Hoewel de gemeente zoveel heeft ontvangen (2:1) wordt er tegen elkaar gestreden ipv met elkaar. De wortel is volgens Paulus 'eigenbelang en eigendunk'. Trots is het probleem!

Daarom de oproep: wees eensgezind, één in liefde, ziel en gevoelen. Dat betekent niet 'overall hetzelfde over denken', maar wel 'de ander belangrijker achten dan jezelf'. Je best doen om die ander te begrijpen en te zoeken naar het gezamenlijke verlangen en de gezamenlijke opdracht om 'eendrachtig te strijden'.

Maar dat vinden we als mensen moeilijk. Het raakt aan onze kernzonde, ons IK, ons eigenbelang voorop!

"Ik vind dat de Hervormd Vreeswijk moet blijven zoals vroeger. Mijn visie op onze kerk is juist. De kerk moet vooral bieden wat ik nodig heb. Wat ik signaleer klopt. Wat ik beweert over die ander is echt waar. Mijn visie op veranderingen zijn juist. 3D is de enige optie om missionair te zijn. Dopen door onderdompeling is niet goed. Cross Culture zaait verdeling. De diensten zijn te ouderwets. Mensen die anders denken kunnen vertrekken. De kerkenraad moet opstappen."

Allemaal uitspraken die ik de laatste maanden gehoord heb.

Het automatische gevolg van dit soort uitspraken is dat je jezelf gaat verheffen en over anderen gaat oordelen. Het wordt makkelijker om over anderen te praten en verhalen over anderen aan te horen.

Het is **vergif wat de gemeenschap in Christus bederft**.

De onderlinge bemoediging wordt selectief (alleen je eigen clubje), de liefde verduistert, de gemeenschap met de Geest verslapt,... geen innige gevoelens en ontfermingen (2: 1), maar verharding! Strijd tegen elkaar ipv gezamenlijk voor het evangelie. Gevolg: de missie op slot!

Wat reikt Paulus ons nu aan om uit deze impasse te komen?

Paulus wijst ons op de gezindheid van Christus. Hij ging de onderste weg. Hij gaf zijn hemelse positie op, werd mens, verlaagde zichzelf, uit gehoorzaamheid aan de Vader, uit liefde voor ons. Hij 'ontledigde' zichzelf, wat Hij had, dat gaf Hij, tot zijn leven toe. Hij deelde zijn leven tot op het bot!

Paulus grijpt ons als gemeente bij de kladden en dwingt ons te kijken naar Jezus Christus. Zie wat Hij heeft gedaan! Jezus Christus laat ons de nieuwe mens zien en Hij maakt ons een nieuw mens. Hij leert ons nederigheid, zelfverloochening en dienstbaarheid. Niet mijn belang, maar het belang van de ander. Dat is de goddelijke weg, via vernedering naar verhoging. Dat is ook de weg van de kerk.

Lieve gemeente, broers en zussen, laten we samen alsjeblieft streven naar die gezindheid van Christus.

Oefen jezelf door de Geest in zelfontleding – alles waar je zo vol van bent, je eigen positie, je eigen comfort, je eigen gelijk, je eigen wrok, frustratie, gekrenktheid - geef het op! Zoek het belang van die ander, die zo anders denkt en zo anders doet... Belijd je trots en leer nederigheid van Christus.

Verdraag elkaar, draag elkaar – ook elkaars zonden (dat is lijden aan de kerk, aan elkaar) vanuit gehoorzaamheid aan Christus.

En leer vergeven en vergeving vragen, aan God en aan elkaar! Dat is de manier waarop we in de kerk zoeken naar eenheid!

Dat is moeilijk voor ons allemaal. We voelen ons gekwetst, we zoeken ons recht. We houden niet van buigen. We willen eerst dat die ander over de brug komt. Begrijpelijk natuurlijk, maar kijk dan eens naar Christus. Stel dat Hij om recht gevraagd had. Stel dat Hij eisend op ons af was gekomen (wat zijn goed recht was.) God zij dank, dat deed Hij niet. Hij gaf zijn recht op en kwam om te dienen en zijn leven te geven. Kunnen wij dan niet in navolging van Hem over onze trots heenstappen om die ander tegemoet te komen, te dienen en te vergeven en zo te streven naar eenheid?

Lerend van Christus mogen we alles van Hem verwachten dit seizoen. Hij bindt ons samen, Hij helpt ons onderscheiden, Hij helpt ons in discussies (die mogen er zijn!), in visievorming, in gemeenteavonden, in het delen van ons leven, in de strijd om het evangelie, zodat we onze roeping (weer) gehoorzamen om te getuigen van Gods grote daden in Christus Jezus onze Heer.

Amen

Later in de dienst, voor de voorbeden heb ik ervoor gekozen een kort persoonlijk woord uit te spreken. Een woord dat zich opdrong vanuit de overdenking van Filippenzen. Dit kunt u op de volgende bladzijde nalezen.

Persoonlijk woord

Uitgesproken na de verkondiging en voor de voorbeden.

Startzondag 2016

Gemeente van Christus,

Ik heb lang nagedacht of ik nog wat zou toevoegen n.a.v. deze preek. Uiteindelijk voor gekozen. Een kort persoonlijk woord, zo vlak voor de voorbede. 6 jaar geleden werd ik naar Nieuwegein geroepen. De belangrijkste opdracht die ik meekreeg was: ons als Hervormd Vreeswijk helpen om het evangelie van Gods liefde, zichtbaar in de komst v Jezus, zijn leven, zijn sterven en opstaan,... om dat goede nieuws te leren delen in onze omgeving, in onze stad.

Ik ben u daarin voorgegaan met heel mijn 'ziel en zaligheid'.

De huidige crisis rondom de koers van onze gemeente gaat mij aan het hart, ik lig daar wakker van! Ik voel me daar ook medeverantwoordelijk voor. Ik voel me daar op onderdelen ook schuldig over. Het is niet gelukt om hierin als gemeente samen op te blijven trekken. Mede onder mijn verantwoordelijkheid als predikant van deze gemeente is de strijd verschoven van buiten naar binnen en zijn mensen tegenover elkaar komen te staan. Ik voel me geroepen om u nu in deze situatie ook voor te gaan, om oefenend vanuit de gezindheid van Christus het belang van de ander hoog te achten. Als u zich om wat voor reden dan ook gepasseerd, onbegrepen of gekwetst weet mede door mijn functioneren – dan vraag ik u om mij te vergeven. Ik vraag u ook om mij daaraan te herinneren, zodat we face-to-face schoon schip kunnen maken en de eendracht kunnen herstellen.

Ik hoop en bid dat u met mij wil oefenen in de gezindheid van Christus!

Ds. Dirk de Bree

Link naar preken en gespreksbladen:

http://www.hervormdvreeswijk.nl/index.php?option=com_docman&task=cat_view&gid=142&Itemid=751